

مَثَل شبان نیکو

دکتر گرگ لانیر

استعاره‌های عمیق (خداوند صخره‌ی ماست، محبت یک سفر است، و غیره) به ما کمک می‌کنند حقایق را درک کنیم که ممکن است ذهن ما به راحتی نسبت به آنها بی‌توجه شود. یوحنا باب ۱۰ یک نمونه‌ی بارز است. تصاویر پیچیده‌ی "مَثَل" (آیه ۶؛ در بعضی نسخه‌ها "کلام" ترجمه شده) شبان، گوسفند، دربان آغل گوسفندان، دزدان و راهزنان، قلب عیسی مسیح و اینکه ما چگونه خوانده می‌شویم تا فقط در پی صدای او باشیم. مانند دیگر داستان‌های استعاره‌ای این مَثَل سرشار از تصاویری است که تکرار می‌شوند و حقایق را آشکار می‌کنند. اجازه دهید آنها را مورد بررسی قرار دهیم.

عیسی با استفاده از جزئیات کار شبانی که برای مخاطبانش آشنا بود، یک آغل بزرگ گوسفندان را به تصویر می‌کشد که شخصی که از درب آغل نهبانی می‌کند، او آنجاست تا مطمئن شود که فقط شبانان واقعی با گوسفندان آسیب‌پذیر خود به آغل وارد شده و خارج می‌شوند. هرکس از دروازه عبور نکند یک دزد و راهزن است. این تصویر تداعی می‌کند که چگونه عیسی مردم را به عنوان "گوسفندان بدون شبان" (مرقس ۶: ۳۴) و خود را به عنوان کسی که برای جمع کردن گوسفندان گمشده فرستاده شده است توصیف می‌کند (متی ۱۸: ۱۲؛ لوقا ۱۵: ۳-۷). همانطور که او با محبت از گوسفندان خود مراقبت می‌کند، این "صدای" اوست که بیش از همه مهم است (یوحنا ۱۰: ۴). در اسرائیل باستان، شبانان جلوی گوسفندان خود می‌رفتند و آنها را هدایت می‌کردند (به‌جای اینکه آنها را از پشت سر رهبری کنند) آن هم صرفاً با تشخیص صدا. در این مرحله از انجیل یوحنا، عیسی در تلاش است تا ثابت کند که او رهبر واقعی "متعلقین" خود است (آیه ۳)، نه مقامات مذهبی فاسد که می‌خواهند آنها را مانند دزدان و راهزنان در مَثَل نابود کنند.

اما انتخاب تصاویر شبانی و گوسفندان به عهدعتیق بازمی‌گردد، جایی که قوم خدا مکرراً به عنوان گله‌ی گوسفند توصیف می‌شوند (اول پادشاهان ۲۲: ۱۷؛ مزمور ۴۴) و پادشاهان اسرائیل، به ویژه داوود، به عنوان شبانان آنها (مزمور ۷۸). اما هنگامی که رهبران قوم دچار افول می‌شدند، انبیاء قوم آنها را به عنوان شبانان بی‌ارزش و دزد محکوم می‌کنند (اشعیا ۵۶: ۹-۱۲؛ ارمیا ۲۳: ۱-۴؛ زکریا ۱۱: ۴-۱۷). از میان این هرج و مرج شبانان گوسفندخوار، خدا وعده می‌دهد که یک شبان واقعی، یک داوود جدید را بفرستد، که برای همیشه از مردم مراقبت خواهد کرد: "و يك شبان بر ایشان خواهم گماشت که ایشان را بچرانند یعنی بنده‌ی خود داوود را که ایشان را رعایت بنماید و او شبان ایشان خواهد بود" (حزقیال ۳۴: ۲۳). عیسی با معرفی خود به عنوان "شبان نیکو" (یوحنا ۱۰: ۱۱)، روشن می‌سازد که او همان شبان مسیحایی موعود است. او ورای تمامی شبانان زمینی است. در حالی که "مزدوران" هنگام بروز مشکل فرار می‌کنند (آیه ۱۲)، عیسی با فدا کردن جان خود به گوسفندان خود حیات می‌بخشد (آیه ۱۱).

با این حال، تصاویر مثل از این هم فراتر می‌رود. در سراسر عهدعتیق، خود خدا مرتباً به عنوان شبان واقعی توصیف می‌شود (پیدایش ۴۹: ۲۴؛ مزامیر ۲۳؛ مزامیر ۹۵: ۷). علاوه بر این، خدا وعده می‌دهد که در آینده "من خودم گوسفندان خویش را طلبیده، آنها را تفقد خواهم نمود" (حزقیال ۳۴: ۱۱). به عبارت دیگر، هم خدا و هم مسیح که شبانی از نسل داوود است، شبانان گله هستند. واقعاً تعجب‌آور نیست که عیسی این دلالت‌ها را به زبان بیاورد: او نه تنها نقش مسیحایی شبان را در مثل خود ایفا می‌کند، بلکه اعلام می‌کند: "من و پدر یک هستیم" (یوحنا ۱۰: ۳۰). عیسی به‌عنوان پسر خدا، به شیوه‌ای شگفت‌انگیز و در عین حال رازآلود، به این وعده عمل می‌کند که "یک" شبان، از بطن تثلیث مقدس به گله رسیدگی خواهد کرد.

از طریق تصویر این مثل زیبا، عیسی نشان می‌دهد که او تنها در نجات و شبان نیکو است، خدای تجسد یافته، که با دادن جان خود برای گله آنها را نجات می‌دهد و از آنها نگهداری می‌کند. او گوسفندان گله‌ی خود را

می‌شناسد و آنها را دوست دارد. و کسانی که واقعاً از آن او هستند، آنها که توسط پدر به او داده شده‌اند نیز صدای او را می‌شناسند و در گله‌ی او امنیت می‌یابند. اگر چه ما "مانند گوسفندان گمشده بودیم،" به طرف "شبان و اسقفِ جان‌های خود برگشته‌ایم" (اول پطرس ۲: ۲۵). این حقیقت باشکوه به اینجا ختم نمی‌شود، "عیسی شبان اعظم گوسفندان است" عبرانیان (۱۳: ۲۰)، و شبانانی را برای نگهبانی و محافظت از گله مقرر کرده (اول پطرس ۵: ۲). این شبانان، معلمین و شبانان دزد و دروغگو را از گله دور می‌کنند (اعمال رسولان ۲۰: ۲۹). آنها با خوراک‌های روحانی لازم گله را تغذیه می‌کنند (یوحنا ۲۱: ۱۶-۱۷). آنها برای کمک به گوسفندان خود تلاش می‌کنند تا "صدای" عیسی را تشخیص دهند و از او پیروی کنند، صدایی که در کلام خدا مکتوب است، کتاب مقدس قابل شنیدن است.

پس چگونه باید به یوحنا باب ۱۰ واکنش نشان داد؟ برای کسانی که گوسفند هستند: بیایید تلاش کنیم تا گوسفندان خوبی باشیم و از صدای یک شبان نیکو پیروی کنیم. برای کسانی که شبان هستند: گله را برای یافتن چراگاه حقیقی به سوی "در" هدایت کنیم، و گله را نه مانند مزدوران که به دنبال منفعت شخصی هستند، بلکه مانند کسانی که در پی قدم‌های شبان نیکوی خود خدمت می‌کنند رهبری کنیم.

دکتر گِریگ لانیر، استادیار عهدجدید در دانشگاه الهیات ریفورمد در شهر اورلاندو ایالت فلوریدا می‌باشد. ایشان در کلیسای ریور اوکس به خدمت شبانی مشغول است. او نویسنده‌ی چندین کتاب از جمله *How We Got the Bible* می‌باشد.

این مقاله در مجله [تیبیل‌تاک](#) منتشر شده است.